

som tilkendegav over for vores samarbejdspartnere, at der var planer om at skære dramatisk ned i bevillingerne til miljøstøtten til Øst.

Heller ikke nogen fra de nuværende regeringspartier bare antydede, at der kunne være problemer eller andre årsager til, at man ville overveje at skære dramatisk ned på bevillingerne. Det blev ikke sagt.

På den baggrund vil jeg gerne spørge: Hvor når blev det Venstres politik at reducere midlerne til miljøbistand til Østeuropa med det beløb, der nu er sket? Hvornår traf man den beslutning, at det skulle være Venstres politik?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil godt starte med at sige, at når jeg ikke foretog en gennemgang af hele Øststøttepolitikken, er det sådan set, fordi jeg svarede på det, der stod i spørgsmålet om de bekymrede henvendelser fra Bulgarien, Rumænien og Moldova. Det var det, jeg tog udgangspunkt i. Jeg har ikke noget imod, at vi diskuterer hele Øststøttepolitikken nu, men min besvarelse tog sådan set bare udgangspunkt i det.

Hvis vi skal inddrage Folketingets Miljø- og Planudvalgs tur til Østeuropa, vil jeg gerne sige til hr. Jørn Jespersen, at jeg selvfølgelig er lidt ked af, at hr. Jørn Jespersen ligesom forsøger at bringe det ind, at det skulle være noget, den tidligere miljøordfører for Venstre, den nuværende miljøminister, ikke havde lyst til at deltage i. Jeg tror, hr. Jørn Jespersen som formand for udvalget dengang udmærket godt ved, at den daværende ordfører var tilmeldt, men på grund af helt andre årsager var nødt til at melde afbud. Det kan man jo komme ud for en gang imellem her i livet.

Jeg synes faktisk, at det er sådan lige på kanten, at vi behøver at tale med hinanden på den måde. Det er jo et valg, men jeg synes, det er lidt ærgerligt. Hr. Jørn Jespersen ved udmærket godt, at jeg altid har interesseret mig for Østeuropa, og jeg var også med sidste gang, vi var ude at rejse i Østeuropa. Det gør også indtryk på mig, når jeg er ude at rejse i de lande. Sådan er det.

Her svarede jeg på, at vi forsøger at afrunde de projekter, der er dernede. Jeg taler ud fra miljøstøtten, og jeg er glad for, at den stadig væk har en stor betydning. Vi har afsat nye 300 mio. kr., det har jeg sagt igen og igen, og der kører projekter for 1 mia. kr. for øjeblikket.

Jeg tror, at jeg kan sige det sådan, at Folketinget generelt har været enig i, at man skulle prio-

ritere de områder derovre, som man kendte godt. Der har dog også været andre områder, som når man f.eks. nævner Rumænien.

Kl. 16.05

Så synes jeg, at både det danske Folketing og Danmark i det hele taget i det mindste kan være glade for og stolte af, at vi er det land, der overhovedet giver mest til Øststøtten. Det synes jeg er vigtigt, at man gør.

Jeg ved så godt, hvem der vil sige, at det har man også del i, men når vi kigger på de år, der er gået, er det altså Danmark, der har ydet den største støtte til Østeuropa.

Nicolai Wammen (S):

Det er jo en interessant oplevelse at høre ministeren sige, at det har gjort indtryk på ham at rejse i de her lande, og at det gør indtryk på regeringen, hvad man hører fra nogle af de fattigste hjørner af Europa.

Men når det indtryk så skal omsættes til virkelighed, til konkret politik, så er det svar, man sender til de her lande, som håber på at kunne komme med i EU:

Vi vender ryggen til jer fra år 2004, så må I klare jer selv. Det kan godt være, I har nogle enorme miljøproblemer, som gør, at I får svært ved at blive medlemmer, men det er jeres problem. Det kan godt være, at de problemer også når vores grænser. Det håber vi ikke, men vi gør i hvert fald ikke noget ved det.

Det er det, som er det bekymrende her, og jeg vil godt spørge miljøministeren, som ikke har svaret på meget, hvad han svarede de kolleger, der på stribe henvendte sig til både ham og statsministeren for en måneds tid eller to eller tre siden. Det kunne være rart at høre, hvilket svar man har sendt til de fattigste dele af Europa på miljøspørgsmål.

Keld Albrechtsen (EL):

Man må konstatere, at ingen af de spørgsmål, der blev stillet, blev besvaret af ministeren. Derfor vil mit første spørgsmål være, om ministeren agter at besvare de spørgsmål, der blev stillet, som var rimelige og præcise spørgsmål.

Mit spørgsmål var jo i meget enkel tekst: Er ministeren ikke bekymret over, at hans politik i forhold til de fattigste lande i Europa medfører en øget risiko for et delt Europa?

Det er jo det, der bliver konsekvensen. Hvis andre lande reagerer ligesom ministeren og skærer ned på bistanden, miljøbistand og andre ty-